

НОЗДРЕНКО Софія Андріївна

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків);

РЕЗНИК Світлана Миколаївна

к.пед.н., доц., Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків)

ПРОБЛЕМА ЗДОРОВ'Я ТА СОЦІАЛЬНОГО ЖИТТЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ЯК ОДНА З ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

Соціальний розвиток у найширшому соціальному розумінні визначається як висхідний спрямований рух суспільства від меншого до більшого рівня енергії, ефективності, якості, продуктивності, складності, розуміння, творчості, вибору, майстерності, насолоди та досягнення. Розвиток людей і суспільств призводить до збільшення свободи вибору та збільшення здатності реалізовувати свій вибір власними силами та ініціативою.

Поняття розвитку є інтегральною характеристикою всіх об'єктів, яким притаманна зміна. Це поняття стає важливою категорією багатьох наук, в тому числі і соціології. Без цього поняття практично неможливо зрозуміти і пояснити ті процеси, які відбуваються в окремих соціальних структурах, в суспільстві в цілому.

Під розвитком розуміють незворотну, направлену, закономірну зміну матеріальних та ідеальних об'єктів.

Саме наявність цих трьох властивостей відрізняє процеси розвитку від всіх інших змін.

Соціальний розвиток – це зміна суспільства, яка призводить до появи нових суспільних відносин, інститутів, норм і цінностей.

У результаті розвитку виникає новий якісний стан об'єкта, який виступає як зміна його складу або структури (тобто виникнення, трансформація або зникнення його елементів і зв'язків).

Важлива характеристика соціального розвитку – період часу, протягом якого воно здійснюється. Необхідно також враховувати, що основні риси соціального розвитку виявляються тільки по закінченні певного часу. Результатом соціального розвитку є новий кількісний і якісний стан соціального об'єкта, зміна його структури та організації.

Реальний хід подій у світі, особливо в останні десятиліття, показав, що нелінійне бачення соціальних змін і соціального розвитку більш відповідає спостережуваним процесам в суспільстві.

По-перше, послідовність соціальних змін може вибудовуватися не в одному, а в різних напрямках. Іншими словами, «точка змін» - біфуркація - Це така поворотна точка, після якої зміни і в цілому розвиток можуть йти не в колишньому, а в зовсім новому, навіть несподіваному напрямі.

По-друге, нелінійність соціальних змін і соціального розвитку означає наявність об'єктивної можливості багатоваріантної послідовності подій. У житті практично завжди існують альтернативні варіанти змін і розвитку. У зв'язку з цим суб'єкт змін перебуває в ситуації здійснення вибору, і він стає відповідальним за вибраний варіант.

Нарешті, нелінійний характер соціальних змін означає, що в цих змінах завжди слід припускати наслідки передбачувані і непередбачувані, бажані і небажані.

У соціологічній літературі склались дві крайні точки зору щодо проблеми прогресу в історії суспільства. Одна полягає в затвердженні абсолютності і неминучості розвитку суспільства в цілому і багатьох окремих його сфер.

Інша точка зору – складається по суті, в запереченні можливості наукової постановки питання про соціальний прогрес. Представники таких поглядів зазвичай виносять проблему прогресу за межі соціальної науки.

«Ядро» сучасної соціологічної думки полягає в принципі: людина не тільки продукт суспільних відносин, але й головне джерело розвитку суспільства, його творець.

На будь-якому етапі розвитку людства для людей виходять на перший плані три ключові проблеми, три потреби: прожити довге і здорове життя; придбати знання; мати доступ до ресурсів, необхідних для гідного рівня життя.

Як одна з проблем розвитку соціального суспільства є велика проблема здоров'я та соціального життя сучасної молоді. У ХХІ столітті є дуже актуальною проблема соціального життя та одних із захворювань молоді як: наркоманія, ігроманія, інтернет залежність, СНІД і т.д.

Ці хвороби призводять до дисбалансу суспільства, до значних медико – соціальних втрат та економічних збитків. Виникають труднощі з фінансовими проблемами, екологічними загрозами для світу та суспільства, та прояви соціальної нерівності та розвитку та адаптації у суспільстві.

Ця проблема є дуже значущою для сучасного суспільства і перш за все для сучасної молоді.

Як варіант вирішення цієї ситуації можливо запропонувати:

- солідарність у фінансуванні медичної сфери суспільства;
- рівність доступу всіх верств населення для отримання медичної та психологічної допомоги;
- висока якість медичного обслуговування;
- методи підвищення морального клімату в сім'ї;
- більший контроль та запровадження фізичного, психологічного, морального та трудового виховання молоді та підростаючого і формуючого покоління;
- створення економічного клімату для зміцнення здоров'я громадян за рахунок покращення їх благополуччя;
- спрямувати державні виплати на оздоровлення суспільства та молоді та надання медичної допомоги, перш за все менш забезпеченій його частині суспільства для профілактики та запобіганню критичних ситуацій;
- залучити до фінансування заходів з організації охорони здоров'я всі джерела, в тому числі допомогу міжнародної спільноти;

- визначення найбільш оптимальної моделі системи охорони здоров'я, враховуючи особливості історичного, психологічного, соціального та економічного розвитку країни та її перспективи;
- переважаюча профілактична робота та її організація спрямованості в організації роботи, праці на навчання;
- організація комплексної медичної допомоги населенню та організація максимальної доступності всьому народову України.

Список використаної літератури

1. Смук О.Т., Козубовський М.Р. Соціальні проблеми сучасної молоді України в умовах трансформації політичної та соціально-економічної. Педагогіка, соціальна робота. Вип. 30. Ужгород. С. 159 – 161.
2. Соціологія : підручник для студентів вищих навчальних закладів ; За редакцією В.Г.Городененка. Київ : Видавничий центр «Академія», 2005. 560 с.
3. Lerner, R. M., & Steinberg, L. (Eds.). (2004). Handbook of adolescent psychology (2nd). Hoboken, NJ: Wiley.

ТОМЕНКО Дмитро Володимирович

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків);

ЧЕРКАШИН Андрій Іванович

к.психол.н., доц., Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (Україна, м. Харків)

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ ЗАСОБАМИ СПОРТУ ЯК НАПРЯМОК ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ

Концепція людського розвитку виходить із пріоритетної необхідності забезпечення розвитку людини в її інтересах і за допомогою її власних сил. Досягнення цієї мети передбачає створення сприятливого з позицій людського розвитку середовища – економічного, політичного, соціального, екологічного.

Важливою віхою на шляху до концепції людського розвитку стало введення до наукового обігу поняття людського капіталу, яким визначається сукупність знань і кваліфікацій, що виконувала подвійну функцію: засіб виробництва і предмет тривалого користування. Накопичення людського капіталу здійснюється шляхом інвестицій, передусім у: набуття знань і кваліфікації шляхом шкільної та післяшкільної освіти; спорт; охорону здоров'я; поширення інформації щодо функціонування економіки, ринку праці тощо.

Усе це забезпечує розвиток інтелектуальних і фізичних здібностей людини і можливості їх реалізації, соціальної адаптації, підвищення ефективності праці.